KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.12.2005
KOM(2005) 695 endelig

2005/0271 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om videregivelse af oplysninger, der stammer fra sikkerheds- og efterretningstjenesternes aktiviteter vedrørende terrorhandlinger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Generel baggrund**

Terrorisme er blevet en international trussel, som ingen af medlemsstaterne kan håndtere alene. EU har udviklet en antiterrorpolitik, hvor medlemsstaterne sammen bekæmper terrorisme med den samme beslutsomhed og det samme engagement og med respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Der er blevet vedtaget en række vigtige lovgivningsforanstaltninger og politikker, som skal hjælpe EU med at forebygge og bekæmpe terrorisme. Specielt har Det Europæiske Råd vedtaget en EU-handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme. Der er også foretaget et peer review på EU-plan af, hvad de enkelte medlemsstater gør for at bekæmpe terrorisme.

Selv om der på EU-plan er gjort fremskridt i bekæmpelsen af terrorisme, er der stadig lang vej igen. Specielt skal de relevante foranstaltninger, som er nævnt i EU's handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme, Haag-programmet, Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet og Rådets erklæring af 13. juli 2005[1], gennemføres.

Et vigtigt element i EU's indsats for at forebygge og bekæmpe terrorisme er, at medlemsstaterne skal videregive alle relevante oplysninger til Europol. Videregivelsen af oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter, er et vigtigt element i denne proces.

Medlemsstaterne skal også sende de andre medlemsstater alle relevante oplysninger, som kan hjælpe dem med at forebygge og bekæmpe terrorisme. I den forbindelse spiller sikkerheds- og efterretningstjenesterne i medlemsstaterne en afgørende rolle.

- **Begrundelse og formål**

Ifølge EU-traktatens artikel 29 skal Unionens mål om at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed nås ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, især terrorisme og andre specifikke former for kriminalitet, gennem:

– tættere samarbejde mellem medlemsstaternes politi, toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder, både direkte og gennem Den Europæiske Politienhed (Europol) i overensstemmelse med artikel 30 og 32.

Det Europæiske Råd understregede i sin erklæring om bekæmpelse af terrorisme vigtigheden af at:

– sikre den optimale og mest effektive udnyttelse af EU-organerne for at fremme samarbejde i kampen mod terrorisme

– udbygge forbindelserne mellem Europol og efterretningstjenesterne yderligere og

– forbedre samarbejdsmekanismerne og fremme et effektivt samarbejde mellem politi og efterretnings- og sikkerhedstjenester.

Hvis EU skal kunne forebygge og bekæmpe terrorisme, kræves det, at man fokuserer på at beskytte sikkerheden i EU som helhed.Denne beskyttelse lettes af videregivelsen af alle relevante oplysninger fra de retshåndhævende myndigheder og sikkerheds- og efterretnings-

[1] 11158/1/05 JAI 255.

tjenesterne til Europol.Behandlingen af disse oplysninger hjælper Europol med dets operationelle og strategiske analyser i forbindelse med terrorisme.

Europol-konventionen udgør allerede en juridisk ramme, som gør det muligt for medlemsstaterne at udveksle oplysninger om terrorisme med Europol.I princippet kan oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter, godt videregives til Europol.Men Europol påviser i sin rapport til Rådet om gennemførelsen af EU's handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme[2], at der ikke sker nogen struktureret tilvejebringelse af data fra sikkerheds- og efterretningsområdet til Europols analysedatabaser om terrorisme.I evalueringsrapporten om den anden taskforce for terrorismebekæmpelse[3] vurderer Europol, at de fleste af medlemsstaternes databidrag til den relevante analysedatabase og projekter under taskforcen for terrorismebekæmpelse snarere stammer fra de retshåndhævende myndigheder end fra sikkerheds- og efterretningstjenesterne.Både Det Europæiske Råd og Europol har erkendt, at det er nødvendigt at styrke forbindelserne mellem Europol og de nationale sikkerheds- og efterretningstjenester.et klart behov for at indføre en ordning, som kan sikre, at de oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter vedrørende terrorhandlinger, videregives til Europol.Med denne rådsafgørelse indføres der en sådan ordning.

Medlemsstaterne skal samarbejde og udveksle oplysninger for at forebygge og bekæmpe terrorisme.Det Europæiske Råd har også understreget, at en medlemsstat, der ligger inde med oplysninger om trusler mod andre medlemsstaters indre sikkerhed, omgående bør videregive disse oplysninger til de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.Denne rådsafgørelse indeholder bestemmelser om videregivelse af oplysninger, der stammer fra sikkerheds- og efterretningstjenesternes aktiviteter, fra én medlemsstat til de andre medlemsstater med henblik på at hjælpe de pågældende medlemsstater med at forebygge og bekæmpe terrorisme.Dette forslag berører ikke medlemsstaternes bilaterale ordninger for videregivelse af oplysninger.

Netværket af forbindelseskontorer er et krypteret informationsteknologisk værktøj, som støtter videregivelsen af oplysninger.Både medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og sikkerheds- og efterretningstjenester og Europol bør have adgang til dette netværk.Det kan udgøre en nyttig mekanisme for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med dette forslag til en rådsafgørelse.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Ifølge Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger skal hver medlemsstat inden for sit politi eller andre retshåndhævende myndigheder udpege en specialtjeneste, der skal have adgang til og indsamle alle relevante oplysninger, der vedrører og stammer fra strafferetlig efterforskning gennemført af dens retshåndhævende myndigheder i forbindelse med terrorhandlinger.I henhold til afgørelsen skal der også udpeges en national Eurojust-korrespondent på terrorismeområdet eller en relevant retslig eller anden kompetent myndighed, der har adgang til og kan indsamle alle relevante oplysninger om retsforfølgning og domme for terrorhandlinger.

Ifølge samme afgørelse skal de oplysninger, som en medlemsstats specialtjeneste og dens nationale Eurojust-korrespondent eller den relevante retslige eller anden kompetente myndighed har indsamlet, videregives til henholdsvis Europol og Eurojust.Det fastsættes

---

2 9156/05 JAI 178.

3 12992/1/05 EUROPOL 33.

også, at en medlemsstat skal stille oplysninger i forbindelse med terrorhandlinger til rådighed for andre interesserede medlemsstater.

Rådets afgørelse 2005/671/RIA vedrører ikke specifikt sikkerheds- og efterretningstjenester.Vedtagelsen og gennemførelsen af Rådets afgørelse om videregivelse af oplysninger, der stammer fra sikkerheds- og efterretningstjenesternes aktiviteter i forbindelse med terrorhandlinger og Rådets afgørelse 2005/671/RIA vil styrke medlemsstaternes videregivelse af oplysninger fra de retshåndhævende myndigheder og sikkerheds- og efterretningstjenesterne til Europol i forbindelse med terrorhandlinger.

Europol-konventionen fra 1995. Ifølge artikel 2 er formålet med Europol ved hjælp af de i konventionen omhandlede foranstaltninger at forbedre effektiviteten hos medlemsstaternes kompetente myndigheder og disses samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og andre former for grov international og organiseret kriminalitet.

Forslaget til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde[4]. Med dette instrument indføres der et retsgrundlag for en effektiv beskyttelse af personoplysninger i spørgsmål, som falder ind under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**
- Rådets afgørelse om videregivelse af oplysninger, der stammer fra sikkerheds- og efterretningstjenesternes aktiviteter vedrørende terrorhandlinger, skal sikre fuld overholdelse af retten til frihed og sikkerhed, retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 6, 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).Det gør den ved at indføre en ordning, som skal støtte forebyggelsen og bekæmpelsen af terrorisme, ved at fastsætte, at oplysningerne skal videregives til de nationale kontaktpunkter i overensstemmelse med den nationale lovgivning, og ved at fastsætte, at oplysningerne videregives til Europol i overensstemmelse med Europol-konventionen.Behandlingen af personoplysninger efter denne rådsafgørelse vil foregå i overensstemmelse med henholdsvis Rådets rammeafgørelse 2006/XX/RIA om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde og Europol-konventionen.**Konsekvensanalyse**

– Følgende tre lovgivningsmæssige muligheder blev vurderet:Ingen ny eller yderligere lovgivning

Hvis der ikke træffes nogen foranstaltninger, vil den nuværende situation, som ikke fuldt ud lever op til de foreliggende sikkerhedsmæssige udfordringer, fortsætte. Ingen af de eksisterende instrumenter eller projekter medfører de forbedringer, som denne rådsafgørelse sigter mod at give.

– Forslag til Rådets rammeafgørelse

Det er bedst at give medlemsstaterne en vis fleksibilitet med hensyn til udpegelsen af kontaktpunkter og videregivelse af oplysninger til andre medlemsstater. Europol-konventionen udgør allerede en juridisk ramme for medlemsstaternes videregivelse af oplysninger til Europol. Under disse omstændigheder anses det for at stride mod proportionalitetsprincippet at fremsætte et forslag til harmonisering af den relevante nationale lovgivning i medlemsstaterne.

– Forslag til Rådets afgørelse

---

4 KOM(2005) 475.

Et forslag til Rådets afgørelse anses for at være den bedste løsning med hensyn til at opfylde de nuværende behov for at sikre, at de oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter vedrørende terrorhandlinger, videregives til Europol og til andre medlemsstater. Der indføres en ordning for videregivelse af sådanne oplysninger, uden at det er nødvendigt at oprette nye tjenester eller gennemføre en tilnærmelse af den nationale lovgivning.

Med hensyn til indvirkningen på de grundlæggende rettigheder skal det understreges, at afgørelsen bidrager til gennemførelsen af artikel 2 og 3 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvori det hedder, at ethvert menneske har ret til livet og til respekt for sin fysiske integritet. En bedre beskyttelse af privatlivet for de personer, hvis oplysninger behandles efter denne afgørelse, opnås via Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde.

2. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Ifølge denne rådsafgørelse skal der udpeges et kontaktpunkt inden for sikkerheds- og efterretningstjenesterne i hver medlemsstat. Disse tjenester skal videregive alle relevante oplysninger, der stammer fra deres aktiviteter vedrørende terrorhandlinger, til de udpegede kontaktpunkter. Det fastsættes også, at de oplysninger, som kontaktpunkterne modtager vedrørende terrorhandlinger, skal videregives til Europol.

I henhold til Rådets afgørelse skal de oplysninger, som kontaktpunktet i én medlemsstat modtager vedrørende terrorhandlinger, videregives til kontaktpunkterne i andre berørte medlemsstater.

- **Retsgrundlag**

EU-traktatens artikel 30, stk. 1, litra b), og artikel 34, stk. 2, litra c).

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse på EU's foranstaltninger.

Forslagets mål kan ikke opfyldes af medlemsstaterne alene af følgende årsag:

Terrorisme er et internationalt fænomen, og de enkelte medlemsstater kan ikke håndtere det effektivt alene. Europol har en nøglerolle inden for EU med hensyn til at forebygge og bekæmpe terrorisme. Det er nødvendigt, at det modtager de relevante oplysninger fra medlemsstaterne, hvis det skal kunne udføre sine opgaver, specielt for at gøre det muligt for det at udvikle sine analysedatabaser om terrorisme og projekterne under dets taskforce for terrorismebekæmpelse. Ved at videregive de relevante oplysninger til Europol eller indlæse dem i Europols informationssystem bidrager hver enkelt medlemsstat til at forbedre sikkerheden i EU som helhed.

Forslagets mål vil bedre kunne virkeliggøres gennem EU-foranstaltninger af følgende årsag:

Hovedformålet med Rådets afgørelse er at sikre, at de oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter vedrørende terrorhandlinger, videregives til Europol. Da Europol kan modtage oplysninger fra alle medlemsstaterne, kan det udvikle en EU-strategi og et EU-perspektiv for forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme. Dette kan ikke opfyldes af en medlemsstat alene eller gennem videregivelse af oplysninger mellem et begrænset antal medlemsstater.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

Ifølge forslaget skal der indføres en ordning, der skal sikre videregivelse af oplysninger, mens de driftsmæssige aspekter overlades til medlemsstaternes skøn.

Det forventes ikke, at gennemførelsen af denne rådsafgørelse vil pålægge medlemsstaterne nogen urimelig byrde eller urimelige omkostninger. De skal ikke oprette nye organer eller tjenester. Hver medlemsstat vil være forpligtet til at videregive oplysninger til Europol, som den i princippet allerede kan videregive i henhold til Europol-konventionens bestemmelser. De omkostninger, som medlemsstaterne vil skulle afholde i forbindelse med gennemførelsen af rådsafgørelsen, vil stå i et rimeligt forhold til afgørelsens bidrag til forebyggelsen og bekæmpelsen af terrorisme.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået retsakt: En afgørelse på grundlag af EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra c).

Afgørelsesformen er valgt, fordi det er nødvendigt at vedtage en almengyldig retsakt, som er bindende for medlemsstaterne i alle enkeltheder.

3. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen indvirkning på fællesskabsbudgettet.

2005/0271 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om videregivelse af oplysninger, der stammer fra sikkerheds- og efterretningstjenesternes aktiviteter vedrørende terrorhandlinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra b), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[5],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[6], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager.

(2) I Haag-programmet til styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 4. november 2004, understreges det, at alle elementerne i Det Europæiske Råds erklæring af 25. marts 2004 og EU's handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme skal gennemføres fuldt ud, og at der navnlig skal gøres øget brug af Europol og Eurojust.

(3) Ifølge Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet[7] skal der ske en udbygning af samarbejdet mellem de kompetente myndigheder med henblik på at bekæmpe terrorisme gennem udvikling af specialiserede kontaktpunkter i medlemsstaterne, som skal have adgang til alle nødvendige informationer og efterretninger om terroraktiviteter, der involverer personer, grupper eller enheder.

(4) Ifølge Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002[8] om bekæmpelse af terrorisme skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at visse forsætlige handlinger, således som de er defineret som lovovertrædelser i national lovgivning, betragtes som terrorhandlinger. Det fastsættes også, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at visse forsætlige handlinger vedrørende terroristgrupper er strafbare, at visse handlinger betragtes som strafbare handlinger med forbindelse med terroraktivitet, og at det er strafbart at anstifte, medvirke til at begå og forsøge at begå visse strafbare handlinger.

---

5 EFT C […] af […], s. […].
6 EFT C […] af […], s. […].
7 EFT C 198 af 12.8.2005, s. 1.
8 EFT L 164 af 22.6.2002, s. 1.

(5) Ifølge Europol-konventionen af 26. juli 1995[9] er formålet med Europol ved hjælp af de i konventionen omhandlede foranstaltninger at forbedre effektiviteten hos medlemsstaternes kompetente myndigheder og disses samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og andre former for grov international og organiseret kriminalitet.

(6) I Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger[10] fastsættes det, at medlemsstaterne skal videregive oplysninger om strafferetlig efterforskning, retsforfølgning og domme vedrørende terrorhandlinger til Europol og Eurojust. Det fastsættes også, at medlemsstaterne skal stille oplysninger vedrørende terrorhandlinger til rådighed for andre interesserede medlemsstater, men afgørelsen omhandler ikke specifikt sikkerheds- og efterretningstjenester, der også spiller en vigtig rolle med hensyn til forebyggelse af terrorisme som led i deres arbejde med at indsamle og frembringe efterretninger med henblik på at beskytte den nationale sikkerhed.

(7) Det er derfor nødvendigt at styrke videregivelsen af oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter vedrørende terrorhandlinger, til Europol for at hjælpe Europol med at få alle de oplysninger, som er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver.

(8) Medlemsstaterne bør samarbejde og udveksle oplysninger for at forebygge og bekæmpe terrorisme. Udvekslingen af oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter, er et vigtigt element i denne proces. Det er derfor nødvendigt at indføre bestemmelser om videregivelse af oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter, fra én medlemsstat til andre medlemsstater.

(9) Målene for den påtænkte handling, nemlig at indføre en ordning, der skal sikre videregivelse af oplysninger, der stammer fra de nationale sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter vedrørende terrorhandlinger, til Europol og mellem medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad gennemføres af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre gennemføres på EU-plan, og Rådet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, som er fastsat i EF-traktatens artikel 5 og omhandlet i EU-traktatens artikel 2. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet omfatter denne afgørelse kun, hvad der er nødvendigt for nå disse mål.

(10) Denne afgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Med denne afgørelse indføres der en ordning, som skal sikre, at oplysninger, der stammer fra medlemsstaternes sikkerheds- og efterretningstjenesters aktiviteter vedrørende

---

[9] EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2. Senest ændret ved protokollen af 27. november 1993 udarbejdet på grundlag af artikel 43, stk. 1, i konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) om ændring af denne konvention (EUT C 2 af 6.1.2004, s. 3).

[10] EFT L 253 af 29.9.2005, s. 22.

terrorhandlinger, videregives til Europol. Der indføres også en ordning, som skal sikre udveksling af oplysninger om terrorhandlinger mellem medlemsstaternes sikkerheds- og efterretningstjenester.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

a) "terrorhandlinger": de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA

b) "Europol": Den Europæiske Politienhed, som er oprettet ved konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed ("Europol-konventionen")

c) "sikkerheds- og efterretningstjenester": de myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for indsamling og frembringelse af efterretninger med henblik på at bekæmpe trusler mod den demokratiske retsorden, sikkerheden og statens andre væsentlige interesser, herunder terrorisme

d) "relevante oplysninger": efterretninger vedrørende terrorhandlinger, som berører eller kan berøre to eller flere medlemsstater.

Artikel 3

Nationale kontaktpunkter

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dens sikkerheds- og efterretningstjenester videregiver alle relevante oplysninger, der stammer fra deres aktiviteter vedrørende terrorhandlinger, til de nationale kontaktpunkter, som er udpeget i overensstemmelse med stk. 2.

2. Hver medlemsstat udpeger senest tre måneder efter denne afgørelses ikrafttræden et nationalt kontaktpunkt inden for sine sikkerheds- og efterretningstjenester.

3. Medlemsstaterne underretter skriftligt Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen om de udpegede kontaktpunkter og om senere ændringer.

Artikel 4

Videregivelse af oplysninger til Europol

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de oplysninger, som dens nationale kontaktpunkt modtager, videregives til Europol i overensstemmelse med Europol-konventionen.

Artikel 5

Videregivelse af oplysninger til medlemsstaterne

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de oplysninger, som dens nationale kontaktpunkt modtager, videregives til de nationale kontaktpunkter i andre berørte medlemsstater i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

Artikel 6

Overvågning og evaluering

1. Medlemsstaterne aflægger rapport til Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet for at gennemføre de forpligtelser, som denne rådsafgørelse pålægger dem. Medlemsstaterne aflægger første gang rapport om disse foranstaltninger senest et år efter denne afgørelses ikrafttræden og derefter hvert andet år.

2. Kommissionen forelægger Rådet en rapport om gennemførelsen af denne afgørelse på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne og Europol. Kommissionen fremlægger sin første rapport senest 18 måneder efter denne afgørelses ikrafttræden og derefter hvert andet år.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand